

Comitetul Central
Regiunea
Hunedoara-Deva

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 65 • Seria II • Nr. 698 • Miercuri 10 mai 1961 • 8 pagini — 15 bani

Sub conducerea încercată a
Partidului Muncitoresc Român,
înainte spre victoria deplină a
socialismului și comunismului în
scumpa noastră patrie!

Adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România

Prezidiul adunării festive. La tribună, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

Luni după-amiază în sala Palatului R. P. Române a avut loc adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România.

Marea sală avea un aspect sărbătoresc. Pe fundalul scenei, de o parte și de alta a medalionului cu portretele dascălilor clasei muncitoare internaționale — Marx, Engels, Lenin — erau înscrise datele festive: 1921—1961. Dedesubt, între drapele roșii și tricolore era înscris: „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România”.

În sală se aflau numeroși membri de partid din ilegalitate din toate regiunile țării, primii secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R., conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, președinții sfaturilor populare regionale, fruntași în producție din industrie și agricultură, militari ai forțelor noastre armate, oameni de știință și cultură.

Erau de față șefii misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditați în R. P. Română.

Primiți cu puternice aplauze și urale la masa prezidiului iau loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumătru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, precum și Gheorghe Stoica, Mihail Cruceanu, Mihail Macavei, Constantin Mănescu — participanți la primul Congres al Partidului Comunist din România, P. Constantinescu-Iași, Iancu Olteanu, Constantin Țiulescu, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră, membrii Comitetului Central al P.M.R.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al P.M.R.

(Continuare în pag. 4-5)

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Dragi tovarăși!

În numele tuturor comuniștilor și al poporului sovietic, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă trimite un fierbinte salut și vă felicită din toată inima și prin dumneavoastră pe toți membrii P.M.R. și poporul frate român cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Partidului Muncitoresc Român.

În condițiile grele ale celor 20 de ani de ilegalitate, Partidul Comunist din România, înarmaț cu teoria marxist-leninistă, a condus cu pricepere lupta clasei muncitoare și a țărânilor muncitoare împotriva terorii diktaturii fasciste, pentru răsturnarea orânduirii burghezo-moșierești, pentru libertatea și fericirea poporului român.

Un rezultat însemnat al activității eroice desfășurate mulți ani de Partidul Comunist din România a fost unificarea detașamentelor înaintate ale clasei muncitoare romine, împlinirea unității politico-ideologice și organizatorice a acestora pe baza marxism-leninismului.

Partidul Muncitoresc Român — moștenitorul tradițiilor eroice ale Partidului Comunist din România — a cucerit, prin lupta sa plină de abnegație pentru interesele oamenilor muncii, pentru construirea unei Românie noi, socialiste, încrederea profundă a poporului român. El conduce cu succes poporul român pe calea socialismului, aplicând în mod creator principiile generale ale construcției socialiste la condițiile concrete ale țării sale. Pe această cale, Republica Populară Română a obținut succese remarcabile în crearea bazei tehnico-materiale a socialismului, în împlinirea revoluției culturale, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Crește și se întărește unitatea moral-politică a poporului român.

În politica sa externă, P.M.R., se călăuzește neabătut după principiile leniniste ale coexistenței pașnice a statelor cu orânduirii sociale diferite, Republica Populară Română se pronunță pentru în-

tărirea prin toate mijloacele a prieteniei frățești și colaborării strinse cu Uniunea Sovietică și celelalte țări din lagărul socialist, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie cu toate statele iubitoare de pace, pentru asigurarea unei păci trainice și a securității popoarelor.

Partidul Muncitoresc Român, partid marxist-leninist, împlinind cea de-a 40-a aniversare glorioasă a sa mai strins unit ca oricând, monolit, în jurul Comitetului Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, eminent activist de partid și de stat.

Partidul Muncitoresc Român ține sus steagul marxism-leninismului, îl educă pe oamenii muncii din R.P. Română, în spiritul internaționalismului socialist. P.M.R., ca unul din detașamentele de luptă ale mișcării comuniste mondiale, luptă în mod consecvent împreună cu celelalte partide comuniste și muncitorești pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, împotriva revizionismului contemporan, a dogmatismului și sectarismului. Bizuindu-se pe documentele Consfătuirii din 1960 de la Moscova, Partidul Muncitoresc Român contribuie cu vrednicie la întărirea continuă a unității lagărului socialist a întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și poporul sovietic urează din toată inima Partidului Muncitoresc Român și Comitetului său Central, tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română noi și mari succese în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru desăvârșirea construirii socialismului în România, în lupta pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român — conducătorul încercat și călăt al poporului român!

Trăiască și înflorească prietenia veșnică și de nezdruccinat dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Române!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
AL UNIUNII SOVIETICE

7 mai 1961.

Manifestări culturale-artistice consacrate aniversării partidului

În întreaga țară au avut loc duminică numeroase manifestări culturale-artistice consacrate celei de-a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România.

PLOIEȘTI. — La Palatul culturii din Ploiești s-a deschis expoziția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România”. Expoziția oglindește, prin fotomontaje, trecutul de luptă al partidului, iar prin grafice sînt înfățișate mărețele realizări înfăptuite în țară și în regiunea Ploiești de poporul muncitor, sub conducerea partidului, în anii puterii populare.

La cluburile petrolistilor din Moreni, Boldești și Tîrgoviște au avut loc spectacole festive consacrate glorioasei aniversări prezentate de formațiile artistice ale petrolistilor.

Pionierii și școlarii din orașul Ploiești au vizitat, în cursul zilei, Muzeul regional de istorie a partidului și au depus flori la placa comemorativă ce reprezintă locul unde a avut loc cel de-al II-lea Congres al P.C.R.

ORADEA. — Peste 350 de oameni ai muncii din raioanele Beiuș, Salonta, Marghita și orașul Oradea au plecat cu trenuri speciale și autocare, prin agenția O.N.T. „Carpați”-Oradea, în excursie pentru vizitarea Muzeului Doftana și Muzeului de istorie a partidului din București.

În ultimele luni, aproape 2.000 muncitori din întreprinderile orădene, colectivști și țărani întovărășiți din orașele și satele regiunii au vizitat Muzeul Doftana și Muzeul de istorie a partidului.

CONSTANȚA. — Peste 3.000 oameni ai muncii din orașul Constanța au participat la spectacolele prezentate la Palatul sporturilor din localitate de formațiile artistice fruntașe din regiune. Artiștii amatori au adus, prin cîntece și joc, prinos de dragoste și recunoștință partidului.

Expoziția „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România”, expusă la peste 600 cluburi, colțuri roșii, cămine culturale și vitrine din regiune a fost vizitată în cursul zilei de duminică, cu mult interes, de mii de oameni ai muncii. De asemenea în Constanța s-a deschis o expoziție de artă plastică organizată de Casa regională a creației populare Dobrogea. Expoziția cuprinde lucrări de pictură și grafică ale artiștilor plastici amatori din Dobrogea și oglindește aspecte din lupta partidului în ilegalitate, figuri de eroi comunisti și uteciști, precum și aspecte din realizările obținute în anii regimului nostru.

IAȘI. — La căminul cultural din Murgeni, regiunea Iași, a fost inaugurat un muzeu de artă plastică. Muzeul este dotat cu numeroase lucrări de pictură, grafică și sculptură ale artiștilor ieșeni. Lucrările înfățișează aspecte din lupta comunistilor din ilegalitate și imagini din munca entuziastă desfășurată de oamenii muncii în anii puterii populare.

În cinstea aceluiași eveniment la Casa de cultură a studenților din Iași s-a deschis o expoziție cu lucrări de artă plastică executate de studenți.

CRAIOVA. — Pe estrada din plața V. I. Lenin, pe cea din Lunca Jiului, la Teatrul de vară „23 August” și Teatrul de vară din „Parcul Popular” pe stadioanele colectivelor sportive C.F.R.-Electroputere și Depoul C.F.R., pe terenul U.C.F.S. din Craiova, zeci de mii de oameni ai muncii au asistat la manifestările culturale-artistice și sportive dedicate zilei de 8 Mai.

Sute de craioveni au luat parte, în sala Muzeului de artă din localitate, la festivitatea deschiderii unei expoziții de gravură românească contemporană. Temele celor 70 de lucrări expuse sînt inspirate din activitatea oamenilor muncii, conduși de partid, pentru construirea socialismului.

Scenă din film

Romanul „Setea”, al scriitorului Titus Popovici, se bucură de o deosebită popularitate în rândurile cititorilor de la orașe și sate. Filmul, pe care l-a realizat regizorul Mircea Drăgan și care constituie primul nostru film artistic de lung metraj pe ecran lat, nu folosește în întregime acțiunea romanului. Autorul scenariului, Titus Popovici, creează o operă cinematografică independentă, păstrînd linia principală a acțiunii romanului și adaptînd-o cu pricere cerințelor specifice ale ecranului, sintetizînd unele personaje, creînd altele noi, amplificînd fresca socială etc.

Filmul „Setea” aduce pe ecran un moment istoric important, acela al luptei revoluționare a maselor populare din primăvara anului 1945, sub conducerea Partidului Comunist din România, pentru cucerirea puterii politice, trezirea conștiinței țărănimii muncitoare și stringerea alianței cu clasa muncitoare, pentru înfăptuirea reformei agrare.

Acțiunea filmului se desfășoară în acea primăvară a lui 1945, în satul Deleni, ai cărui locuitori trudesce pe moșia baronului Pap de Zerind sau pe pămînturile bogătaşilor satului, primarul Sofronie, Gavrilă Ursu sau Picu. Oamenii încep să înțeleagă că de-acum situația lor se va schimba. Mobilizați de muncitorii comunisti de la orașe, ei cer să li se împartă pămînturile baronului Pap. Acesta, însă, cu sprijinul oamenilor săi, bogătaşii Gavrilă, Picu, primarul Sofronie, avocatul țărănist Spinanțiu sau legionarul abject Banițiu, încearcă prin felurite mijloace să-i intimideze pe țărani săraci, să le stăvilească avîntul revoluționar.

Întors de pe front în satul său natal, tînărul țaran sărac Mitru Moț, eroul principal al filmului, care a cunoscut de mic mizeria și exploatarea „domnilor” și bogătaşilor, se avîntă cu curaj, alături de toți țărani muncitori, în lupta pentru înfăptuirea reformei agrare, pentru

zădărnicierea împotrivirii dușmanului de clasă. El nu mai vrea să mai argățească de-acum înainte la boagați, ci vrea să muncească liber, să se poată bucura de rodul muncii sale și de dragostea lui veche pentru Iuliana. Mitru reprezintă tipul țaranului sărac din acei ani, cinstit, harnic, curajos și inteligent, care, la început fiind un revoltat împotriva asuprii sociale și a exponenților săi, are mai apoi revelația forței care stă în unirea lor, a tuturor celor asupriți. Abia după întîlnirea sa cu comunistul Ardeleanu, delegatul județenei de partid, revolta sa amarnică se canalizează spre lupta politică conștientă și organizată pentru atingerea țelului propus, el devenind un om politic, un conducător și un exemplu pentru țărani din sat.

Muncitorul activist de partid este minunat redat în film prin Ardelea-

nu, delegatul județenei P.C.R., trimis în comună să înfăptuiască linia partidului la sate și să ajute pe țărani muncitori din Deleni să realizeze reforma agrară. Ardeleanu este luptătorul activ, neobosit, dirz, cu maturitate politică, capacitate de înțelegere și rezolvare operativă a oricăror situații, cu admirabilă forță agitatorică și spirit de organizare, un suflet bun, modest, gata oricînd de sacrificiu. În scurt timp, tot mai mulți țărani din sat, învingînd temerile, prejudecățile și zvonurile dușmanilor, se apropie sufletește de Ardeleanu, capătă încredere în el și îl urmează. Acesta le arată drumul partidului și îi ridică la conștiința de clasă combativă, revoluționară, asigurînd succesul luptei lor. Asasinarea mișelească a lui Ardeleanu de către oamenii baronului Pap nu numai că provoacă indignarea și ura țărănilor, care îl iubeau pe muncitorul comunist, ci le arată acestora încă o dată adevărata față a exploataților. Faptul imprimă și mai mult dramatism luptei sociale, iar țărani săraci, în frunte cu Mitru, își string și mai puternic rîndurile, înving ultima rezistență a dușmanului de clasă și realizează în cele din urmă reforma agrară, primul obiectiv al luptei lor pentru viața cea nouă pe care o încep.

Remarcabilă realizare a cinematografiei românești, filmul „Setea” constituie un omagiu fierbinte adus partidului nostru drag, conducătorul înțelept, inspiratorul și organizatorul ferm al tuturor victoriilor poporului nostru muncitor.

ION MIHU

In atenția directorilor de cămine culturale

Direcția Generală a Așezămintelor Culturale a trimis căminelor culturale conferința „Zborul primul om în Cosmos — o victorie istorică a Uniunii Sovietice”.

Se recomandă ca expunerea acestei conferințe să fie făcută de profesori de fizică, chimie, matematică, geografie.

O nouă piesă de teatru într-un act

Gospodăria agricolă colectivă „Brazdă Nouă”, dintr-un sat de pe valea Mureșului, aniversează trei ani de la existența sa. Colectiviștii se pregătesc de sărbătoare. Președintele gospodăriei, Anton Vieru, are un dublu prilej de bucurie. Aniversarea care se apropie și venirea Cătălinei, fiica sa, ca agronom în gospodărie. Motive de mulțumire sînt destule. „Brazdă Nouă” este o colectivă fruntașă, oamenii trăiesc o viață îmbelsugată, își construiesc case. Nimic din viața satului nu mai amintește că aici, pe vremea „baronului” au trăit oameni nevoiași, crunt exploatați. Numai că, în corul sărbătoresc se amestecă o voce dezaprobatoare, vocea conștiinței oamenilor celor mai înaintați din colectivă. Pe aceștia îi nemulțumește profund autoînălțarea președintelui, gustul lui pentru acțiuni de „paradă”. Chiar propria lui față îi spune: „Adevăru-l că de la un timp încoace, „Brazdă Nouă” parcă s-ar fi închis ca viermele în gogoasă. Bate pasul pe loc... Nici nu vede, nici nu aude ce se întîmplă în jurul ei... Curată paradă! Să sune frumos, să arate frumos. Asta-l. Ce-i lipsește chelului? Tichie de mărgăritar... Nimeni nu zice că n-ai obținut rezultate frumoase... Necazu-l că ai fi putut realiza și mai mult și n-ai realizat!”

De la început se conturează în pleșă două puncte de vedere net opuse, două feluri de a privi lucrurile. Unul care pune mai presus de orgoliu, de mîndria personală, interesul, bunul mers al colectivei. Sînt oamenii care și-ar vrea colectivă tot mai înfloritoare. Care nu

se lasă orbiți de frumusețea unei calești, ci luptă pentru întărirea economică și organizatorică a gospodăriei. Oamenii ca Reghina, soția președintelui și Cătălina, fiica lui, ca Andrei Florea — președintele gospodăriei colective „Gh. Doja”, dintr-o comună vecină — ca rotarul Simion Samoilă, sînt intransigenți față de lipsurile existente în gospodărie. „Ne cunoaștem de mult, Anton Vieru, și sîntem prieteni — spune Samoilă. Dar avem un prieten și mai bun, adevărul! Și adevărul trebuie spus pe șleau, în față. Cu sinceritate de comunist!”

Conflictul dintre cele două opinii formează țesătura, scheletul piesei, pe care la un moment dat se brodează, ca acțiune secundară, și o poveste de dragoste între Cătălina și Florea.

Vieru Anton nu este un om înrăit, unul care nu se poate îndrepta, ci mai degrabă un om din cale-afară de ambițios, însă de o ambiție prost înțeleasă care-l face să privească mai mult înapoi decît înainte. Florea spune la un moment dat despre el: „Toate le compară cu trecutul. De asta, pe urmă nici nu ne prea înțelegem. Au fost crescuți, nu să fie oameni, să aibă și ei pretenții de oameni, să fie în rînd cu oamenii, ci să fie slugi... E de mirare că acum sînt orbiți de atîta lumină, cum sîntem, la urma urmei și noi citeodată!”

Dar noi vrem ca totul să fie mai frumos, mai omenesc... Și pentru ca totul să fie mai frumos, oamenii înaintați îi ajută pe președinte să privească adevărul în față. Cătălina, — agronomul — stă nopți întregi demonstrîndu-i pe baza unor socoteli cum să facă gospodăria mai rentabilă, iar Florea îi ajută la procurarea unui motor necesar irigației grădinii. Pînă la urmă, președintele reușește să înțeleagă că a mers pe un drum greșit, iar „aniversarea” devine cu adevărat o sărbătoare, fiindcă se întrezărește în viitor noul avînt al colectivei. „Și o să avem multe și de toate, și din belșug...” spune Anton Vieru în finalul piesei „Aniversarea” de Kakassî Endre.

E. A.

Me scriu

CORESPONDENȚII VOLUNTARI

„ARTIȘTII COLECTIVEI“

De se întâmplă cumva să te aflu seara în preajma căminului nostru cultural, poți auzi glasurile tinerele colectiviste Maria Fleșer și Livia Popa stihuind din programul pregătit de brigada artistică de agitație, în cinstea aniversării partidului:

**Ma-s minui din cor picate —
Noi ni le-am făcut pe toate;
Partidul ne-a dat bun sfat
Noi sfatul i-am ascultat...**

**Mulțumim partid iubit
Pentru că ne-ai dăruit
Fericirea-ne deplină
Bunăstare și lumină.**

Rind pe rind membrii brigăzii cîntă plini de însuflețire atît realizările din comuna Teiuș, raionul Alba, regiunea Hunedoara: radioficarea, nouă școală cu 22 săli de clasă, cinematograful, biblioteca sîtească, dispensarul uman și dispensarul veterinar, parcurile și trotuarele amenajate prin muncă voluntară etc., cît și mărețele realizări îndeplinite pe întreg cuprinsul patriei.

În afară de brigada artistică la căminul nostru cultural activează și un ansamblu artistic, format în mare parte din colectivistele brigăzii legumicole a gospodăriei. Străduindu-se cu entuziasmul oamenilor îndrăgostiți de frumos să contribuie la ridicarea nivelului cultural și artistic al colectivităților din localitate, ansamblul artistic și-a format un bogat repertoriu atît la cor, la teatru cît și la dansurile populare. În felul acesta, ansamblul și-a făcut mulți prieteni fiind prețuit în mai toate comunele din partea locului. Numai în ultima vreme colectivității din Stremț, Cistei, Baldiu, Oiejdea au avut ocazia să aplaude programele artiștilor amatori din comuna Teiuș.

„Artiștii colectivei“ cum li se spune, mai în glumă mai în serios, și-au dovedit cu prisosință vrednicia nu numai pe scenă, ci și la munca lor de zi cu zi la grădina de legume și zarzavaturi a gospodăriei, unde s-a realizat în cursul anului 1960 un venit de 126.000 lei (față de 50.000 planificat). Adeseori, cînd apar artiștii noștri pe scena căminului cultural, parcă am vedea aveau, însuflețit, panoul de onoare. Poți s-o întîlnești aici pe Ana Köble sau Șarlota Matéh, întoarse de curînd dintr-o excursie gratuită în Capitală, răsplată pentru succesele lor în muncă — și multe alte frunțase ale noastre, cunoscute și stimate.

— Este o bucurie pentru noi să activăm în cadrul formațiilor artistice — arată Livia Popa, fruntașă în muncă și una din animatoarele activității artistice. — Ne străduim aici pe scenă cu aceeași dragoste cu care muncim straturile de legume, acolo în grădină, — spune Maria Fleșer, al cărei portret este aproape în permanență pe panoul de onoare.

Și nu exagerează. Straturile grădinii stau măturate că activitatea artistică influențează, îmbunătățește stîtul de muncă al omului. Pentru anul acesta ei au hotărît să obțină un venit de 300.000 lei din acest sector. De aceea, membrii brigăzii legumicole care sînt în mare parte și componenți ai ansamblului artistic, au executat în această primăvară toate lucrările pregătitoare de întreținere la un înalt nivel agrotehnic, fiind permanent în fruntea celorlalte brigăzi ale colectivei.

AURELIU DOMȘA
colectivist

Corespondentul

Cînd umbra serii tainic poposește
Și piere-al zilei zvon ca un ecou,
La masa lui de lucru, plămădește
Din slovele mărunte — faptul nou.

Din viață a cules cu hărnicie
Atîtea fapte vii, pilduitoare,
Și-acum cu drag le-așterne pe hîrtie
Să înflorească-n pagini de ziare.

Partidul l-a ndrumat cu-nțelepciune
Să prețuiască-a slovelor comoară
De-aceea-n tot ce scrie — suflet pune
Și floarea vie-a dragostei de țară.

GEORGE BREAZU
colectivist

Din tolba cu scrisori

● **Țăranii muncitori din satul Cîrcea, comuna Coșoveni, raionul Craiova, au lucrat timp de câțiva ani pămîntul în cadrul întovărășirii agricole.**
Ei s-au convins că munca unită pe întinsele tarlale e mai spornică. Dar exemplul vecinilor din gospodăriile colective le-a demonstrat an de an că veniturile sînt mai mari în colectivă.

● **În urma vizitelor făcute în gospodăriile colective vecine, și în urma muncii politice, tot mai mulți țărani muncitori au cerut să treacă în colectivă.** Anul acesta la 5 februarie, 316 familii au hotărît transformarea întovărășirii în gospodărie colectivă. Chiar în ziua inaugurării s-au mai înscris și alte familii, așa că în prezent gospodăria „Drumul luminos“ numără 362 familii cu peste 1.000 hectare teren arabil, dintre care 30 hectare cu vie nobilă și 12 hectare grădini irigate, iar valoarea proprietății obștești se ridică la 400.000 lei.

După alegerea consiliului de conducere al gospodăriei, colectivității au trecut la acțiune. S-au organizat în cinci brigăzi de cîmp, una viticolă și una zootehnică. În prezent o parte din colectivități lucrează la muncile agricole de primăvară, iar alții la ridicarea construcțiilor necesare dezvoltării sectorului zootehnic.

voltării sectorului zootehnic.

I. DUMITRESCU
colectivist

● **Repertoriul brigăzii artistice de agitație a căminului cultural „N. Bălcescu“ din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea București, s-a îmbogățit zilele acestea cu un nou spectacol muzical intitulat „Partid iubit, pîrinte drag“ — spectacol dedicat celei de-a 40-a aniversări a creării Partidului Comunist din România.** Textul este scris de colectivul de creație de pe lîngă căminul cultural. Se înfățișează, printre altele, frumoase realizări din raionul Zimnicea și în mod deosebit din comuna Smîrdioasa, ca de pildă: electrificarea și radioficarea comunei, construirea unui magazin universal, a unui dispensar uman și veterinar și altele.

titulat „Partid iubit, pîrinte drag“ — spectacol dedicat celei de-a 40-a aniversări a creării Partidului Comunist din România. Textul este scris de colectivul de creație de pe lîngă căminul cultural. Se înfățișează, printre altele, frumoase realizări din raionul Zimnicea și în mod deosebit din comuna Smîrdioasa, ca de pildă: electrificarea și radioficarea comunei, construirea unui magazin universal, a unui dispensar uman și veterinar și altele.

IONEL TRIFU
profesor

OAMENI ȘI FAPTE

Ion Negescu din satul Valea Brazilor a ajuns la Tutana, raionul Curtea de Argeș tirziu după miezul nopții. Și era o noapte cumplită. Afară ploua de parcă turna cu găleata. Bătu sfios la poarta tehnicianei Filofteia Boerașu. Privi apoi nerăbdător către fereastra casei.

— Cine e?
— Eu, tovarășe veterinar. Eu, Negescu din Vale. Vă rog frumos, nu vă supărați că v-am trezit acum, pe vremea asta, dar, imi moare vaca...

Amărit cum era, Ion Negescu nici n-a băgat de seamă că nu-l mai ascultă nimeni. S-a trezit cu tehniciana lîngă el.

— Să mergem, tovarășe Negescu, cît se poate de repede.

Ploaia continua să cadă potop. Drumul desfundat ingreuna și mai mult mersul. În drum însă, se ivi un alt obstacol. Din cauza ploii, Argeșul crescuse gata să dea peste maluri. Puntea lovită de apele involburate se clătina ca bătută de vînt și era întuneric besnă.

Puntea a fost trecută nu fără palpității, dar a fost trecută, iar restul drumului făcut în cea mai mare grabă. Ajunsă la casa lui Ion Negescu, tehniciana Boerașu a constatat că e nevoie de o intervenție veterinară urgentă. Timp de patru ceasuri a durat munca. Cînd zorile au început a miși, animalul era în afara pericolului. Vaca lui

Ion Negescu a fătat o vi-felușă de toată frumusețea.

Această intimplare se adaugă la șirul lung de fapte demne de laudă a utemistei Filofteia Boerașu, tehnician veterinar în comuna Tutana, regiunea Argeș. Datorită activității ei neobosite, numărul mortalității la animale a scăzut cu peste 50 la sută. Asta numai într-un singur an. Filofteia Boerașu este și o neobosită propagatoare a științei zootehnice.

Într-una din seri, la căminul cultural, în fața unui mare număr de țărani muncitori, tînăra Filofteia Boerașu a vorbit despre provocarea artificială a lactației la vacile și oile sterile. Așa ceva nu s-a mai pomenit prin partea locului. Totuși, la îndemnul tehnicianei, un număr de 18 țărani muncitori au acceptat să-și lase oile să fie tratate. S-a făcut experiența și s-a obținut izbinda. Vacile și oile sterpe, tratate, dau lapte spre uimirea bătrînilor. Lapte mult, la fel de bun ca al oilor cu miei.

Dorința tinerei Boerașu este să ajungă medic veterinar. Și va izbuti. Condițiile create de partidul nostru tuturor oamenilor muncii pentru ridicarea nivelului lor profesional, bucuria și entuziasmul ei tineresc o vor duce cu siguranță la atingerea țelului. Noi, cei din Tutana, îi dorim succes deplin.

VASILE ISPAȘOIU
țăran întovărășit

Noul cămin cultural din comuna Pecineaga, regiunea Dobrogea

La hotarul de nord-est a regiunii Argeș, despărțită de regiunea Brașov prin masivul calcaros Piatra Craiului, se află comuna Dimbovicioara din raionul Muscel.

Dincolo, pe platoul Branului, la vreo 3 kilometri, se respiră satul Ciocanu, iar jos, la drumul mare satul Podu Dimboviței. Sate sărace în trecut, cu oameni necăjiți, care munciau pentru un ciur de mălai în pădurile moșierilor Vălimăreni, Rucăreni sau în cele ale lui Anastase. Marea majoritate a locuitorilor erau analfabeți, școlile erau rare, iar despre dispensare sau cămine culturale nici nu se pomenea. Azi, viața pulsează altfel în satele acestea. Îndrumați de organele de partid și ale comitetului executiv al statului popular local cetățenii se adună în ședințe scurte de lucru, propun, discută și pornesc imediat la treabă, să-și înfrumusețeze comuna, să-și clădească școli, cămine și altele.

— Școala din satul Podul Dimboviței nu este încăpătoare, este veche, iar numărul copiilor de școală crește mercur, să facem o școală aici, a propus cineva.

— Să facem, să facem, au aprobat toate vocile din sală.

Acum, pe locul unde se va ridica această școală — prin muncă patriotică — s-a amenajat drumul de acces, vreo 100 metri liniari. Tot prin muncă voluntară s-a cărat piatră de temelie, nisipul pentru mortar, iar din resurse locale s-a adunat materialul lemnos. Se așteaptă cărămida (pămîntul nu permite să se facă din el cărămidă), iar meșterii locali vor și începe zidăria, ca în toamnă prichindeii să înceapă anul nou școlar în școală nouă.

HĂRNICIE

— Și în satul Ciocanu avem nevoie de școală...

— Să ridicăm și acolo, încuviințată din nou toți cei prezenți în adunarea sfatului popular comunal.

— Aici avem nevoie numai de două săli de clasă și o cancelarie, nu ca în Podu, unde — ce e drept — este nevoie de patru săli și cancelariile respective, găsi de cuviință să intre în discuție și tovarășul Arsu Nicolae, secretarul sfatului.

— Să ne dați numai materialele cheie, că restul ne privește pe noi, zise un ciocănean. Și harnici și porniți pe treabă cum sînt ciocănenii, nu au mai așteptat alte dezlegări. Din resurse locale au și adunat peste 100 bucăți birne groase de brad, piatră și nisipul de temelie, vreo 1000 kg. var. Acum așteaptă ceva ciment, cuie și tîmplăria ușilor și ferestrelor, adică materialele cheie cum spun ei, restul îi privește.

Unul din gospodarii satului Dimbovicioara a propus în adunarea obștei să se electrifice satul.

— Bună idee — a intervenit un altul.

— Să facem electrificarea cît mai repede, — a fost hotărîrea unanimă — că începe vara și ne găsesc excursioniștii tot în întuneric.

În curînd vor primi 122 stîlpi de brad, fasonați, gata pentru a fi plantați. Un inginer inimos, Gheorghe Bădescu, care lucrează la drumul forestier din Cheile Dimboviței le-a dat ideea să instaleze un grup electrogen. Ideea a fost primită și cetățenii au cărat toată piatra necesară construirii cabinei unde vor instala motorul.

La sfîrșitul lunii mai „lampa lui Ilici“ va lumina pentru prima dată pe Valea Dimbovicioarei, în peșteră, în chei și în curînd și în satul Podul Dimboviței.

Harnicii cetățeni nu s-au mulțumit numai cu atît. Magazinel sîtesc nu prea este încăpător. Au găsit un teren bun de construit, dar cam mlăștinos. Au săpat — prin muncă patriotică — un șanț larg de vreo 100 m., au secat apa, au cărat piatră, acum pregătesc vîrful necesar, adună materialul lemnos din resurse locale și în curînd un nou local mare, spațios și luminat electric va lua locul celui vechi.

ION CRUCEANĂ
funcționar

Adunarea festivă din Capitală

(Urmare din pag. I-a)

In ovațiile asistenței a luat cuvântul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, care a prezentat raportul: „40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului”.

Urmărit cu deosebită atenție, raportul a fost subliniat în repetate rânduri de aplauzele puternice și îndelungate ale asistenței.

După încheierea raportului, minute în șir în sală răsună urale și ovații. Se aud lozincile: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român, Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”, „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!”, „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!”, „Trăiască pacea în întreaga lume și cei ce luptă pentru ea!”.

Pe adresa C.C. al P.M.R. au sosit numeroase telegrame de salut din partea organizațiilor de partid, colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi industriale, unități socialiste din agricultură, instituții, organizații obștești.

De asemenea s-au primit numeroase telegrame și mesaje de salut

din partea partidelor comuniste și muncitorești frățești.

In aplauzele entuziaste ale miilor de participanți la adunare, se dau citire telegramelor sosite din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In sală răsună puternice urale pentru marele partid făurit de Lenin — P.C.U.S. — pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Hrușciov.

Tovarășul N. Ceaușescu a mulțumit tuturor colectivelor care au trimis telegrame de felicitare conducerii partidului și le-a urat noi succese în activitatea de construcție a socialismului în țara noastră. El a transmis mulțumiri tuturor partidelor comuniste și muncitorești frățești pentru mesajele trimise, care constituie o expresie a unității și solidarității mișcării comuniste internaționale.

Adunarea ia sfârșit într-o atmosferă de mare entuziasm. Nu conțesc uralele și ovațiile pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central, pentru unitatea de nezdăruncinat a țărilor lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale, pentru triumful cauzei păcii în lume.

In sală răsună înălțător, intonat de întreaga asistență, imnul de luptă al clasei muncitoare din întreaga lume — „Internaționala”. (Agerpres)

Alexandru Codescu, Erou al Muncii Socialiste, discutând cu doi dintre „elevii” săi, despre ultimele rezultate ale întrecerii socialiste

Oameni și oțeluri tari

Complexul Griviței Roșii este primul pe ramură; cazangeria este prima pe complex. La cazangerie un post telefonic a devenit inutil. La el se primesc reclamații în legătură cu calitatea. Dar telefonul stă mai mult mut. Cazangii i-au cerut de altfel, desființarea, Alexandru Codescu, Erou al Muncii Socialiste și nervul principal al cazangeriei, confirmă faptul. Pentru amănunte ne confundăm în răpăiala de nedescris a sotelor de ciocane pneumatice ce nitulesc și ștemulesc. Controlul de calitate îl fac aci nevăzutele raze X.

În camera de plumb nu intră nimeni, decât produsul. Pe pelicula aparatului apar defectele, dacă ele apar. Dacă ea ar putea înregistra înainte de orice gândirea și sufletul muncitorului grivițean, pelicula ar fi limpede și clară și ar face inutilă fotografierea produsului. Cazangii vorbesc rar. Se înțeleg mai mult din mișcarea buzelor și se înțeleg de minune. Ortacii lui Codescu au învățat practica mai mult din semne. Tudor Roman, cel mai bun ștemuitor l-a avut profesor pe Codescu. La așa profesor, așa elev. În focul întrecerii, partida lui de ștemuit a dat două cazane peste plan. (Ștemuirea înseamnă fasonarea niturilor de la cazane cu un ciocan pneumatic special). Cazanul de locomotivă 5.651 a fost predat în două ore în loc de opt și primit de controlul de calitate fără un cuvânt împotriva. Problema calității este printre altele și o problemă de etică comunistă. Ea nu îngăduie omului să fie un simplu execu-

tant ci îi cere să participe cu sufletul la tot ce face. Aci la cazangerie, cu o lună în urmă, la unu din cinci cazane se constatau sistematic pierderi de apă la regulator. Au dibuit și cauza, și ea se chema... Nistor Dumitru. Cazangiu vechi și calificat, Nistor nu dădea totuși atenție șlefuirii supapei de regulator.

— Cum ați remediat?
— L-am „șlefuit” la gazeta de uzină — spune Codescu, dezvăluindu-și într-un zimbet larg toți dinții.
Așa se face că o locomotivă bună va luneca pe șine citu-i țara de mare, cu 6 ceasuri mai devreme. Notați-vă numărul: 5.651.

La cazangerie, în întreg complexul acesta uriaș se plămădește, se strunjește, se căleşte neîncetat cel mai scump produs: omul Griviței Roșii.

Veșnica tinerețe a inovatorului

Trebuie să restabilim din capul locului un adevăr. Științele „veteranului”, Științele inovatorului nr. 1 al „Griviței”, Științele fruntașului de la sculărie, nu-i bătrîn. Cineva l-a zis „moș” și el s-a supărat. Când vrea să marcheze anumite diferențe de virstă spune: „Noi aștia mai virstnici”. Științele e dinamic, fremătător și tinăr cum este Grivița-n-treagă. Uitați-vă în ochii lui și o să surprindeți limpezi sclipiri copilărești.

Cum a venit vorba despre filmul „Furtuna” nu mai știu. A jucat în el rolul unui muncitor comunist. Au turnat pe două platouri, aici și la Sibiu. Științele, comunistul, a socotit-o

Partidului

Mereu mai luminați, în slăvi albastre
suzim al luptei purpurii stindard
și-n colectivă visurilor noastre
mereu, lucrării se aprind ei ard...

Vișăm, dar lăptă ne-o tot la-nainte,
mai minunată-n fiecare zi.
Partid iubit, cu greu găsim cuvinte
la stăru pentru toate-a-ți multami.

Tu ne-ai chemat să mergem spre Comună,
să ne unim sub semnul tău măreț,
căci cu ciocanul, secera-mpreună
dă luptei roșii și iureșului — preț.

Tu ne-ai chemat cu glasul fericirii
și-am tresărit și ți-am răspuns — venim!
Spre primăvara scumpă-a omenirii,
poeme noi în laimă zămislim.

Și dacă-n inimă dragostea l-ai locui
și dragostea-i ca soarele-n zenit,
noi inimile ți le-am dat, și facul
ce l-ai aprins în ele, scump Partid.

GHEORGHE SCRIPCA

POP SIMION

Comunistii

Fragmente din nuvela „Leontina”

„Gazul” primului secretar al raionului de partid sosi în Huta pe la orele trei ale după amiezii. Leontina îl aștepta în șosea. Măsura cu pașii ei mici distanța dintre doi plopi bătrîni. Mașina făcu un viraj și stopă brusc. Femeia se așeză pe canapeaua din față. Porniră.

Leontina Cristea e femeie la 40 de ani. Lucrează de mulți ani la partid, iar oamenii s-au obișnuit să o numească simplu, „tovarășa Leontina”. Pe semne numele de familie nici nu i-l mai ține minte.

Bărbatul i-a murit curînd după eliberare, în ultima săptămîna a celui de al doilea război mondial.

În anii următori Leontina și-a zis că se va mărita a doua oară, să-l crească mai bine pe Octavian, care ajunsese de virstă școlară. A tot amînat lucrul acesta, neavînd vreme. A venit naționalizarea — un timp a fost directoarea unei fabrici textile — apoi a început colectivizarea. Cea mai mare parte a cadrelor erau trimise în agricultură. I s-a propus să conducă un curs seral, ori să lucreze la cabinetul de partid — munci mai potrivite pentru o femeie. A refuzat cu încăpăținare. A ales munca la țară — drumuri fără sfîrșit, griji, somn iepuresc și nelipsita ei servietă, în care încap caietul de sarcini, o felie de pine, cele două ouă fierte (din pricina lor a început să aibă dureri de rinichi), cîteva mere pe care îi place să le mănînce cu pine.

La un instructaj cineva a spus în glumă despre Huta: „Ce fel de comună mai e și asta? E cu picioarele în feudalism”.

— Acolo mă duc, a zis Leontina.

Și s-a ținut de cuvînt. A dus pînă la capăt colectivizarea. Acum se străduiește să consolideze lucrul gata făcut...

Nu trecu pe acasă să-și lase rufăria. Întîrzie o clipă în birou, se pieptănă, apoi urcă la etaj. Intră la Darida, la primul secretar.

★

— Iată-mă sosită în doi timpi și trei mișcări, tovarășe Darida. Bună seara, zise ea bine dispusă.

— Pricep, pricep ironia, se grăbi să observe primul secretar și se ridică să o întâmpine. — Bine ai venit, tovarășe Leontina. Nu ești istovită? Ia loc, în fotoliu. Aici, că-i mai moale.

Primul secretar avea pe birou o mulțime de hîrtii, cărți des-

2

COMUNIȘTII

chise, un mănunchi de spice de grîu. Își puse ochelarii — îi are de puțină vreme (noaptea petrecute lucrînd).

— Ce noutăți la Huta?

— Oamenii treieră.

— Care-i atmosfera?

— Bună, tovarășe Darida. Sat colectivizat, recoltă bunicică de altfel — cunoști starea de spirit, ai fost săptămîna trecută pe acolo.

— Da, da, recunosc Darida, și... cum să-ți spun (se vedea că n-are ce întreba) grîul... grîul, cît dă la hectar?

— Aproape 2.000; în pămînturile nisipoase mai puțin.

— Vremea?

— Ascultă, tovarășe Darida, spune-mi mai bine de ce m-ai chemat, îl întrerupse Leontina. Mie-mi place săpuneala fără intruducere.

Pe Darida nu-l mirară cuvintele instructoarei. Acest mod deschis de-a discuta face parte din chiar stîlul muncii de partid. Auzindu-le, primul secretar simți o plăcere, dar nu și-o trădă. Spuse doar un „da”, care putea să însemne orice. Deschise mapa pe care o avea în față (o mapă mare din material plastic pe care o are din luate, de la Congresul al III-lea, unde fusese delegat), și scoase de acolo o hîrtie. I-o dădu Leontinei.

— Citește.

În capul paginii scria „Informare”. Instructoarea simți nevoia să tumeze. Luă chibriturile din fața lui Darida și aprinse. Mîinile îi tremurau abia perceptibil. Cîți următoarele: „Tovarășe Prim. Vă răpesc din prețiosul dumneavoastră timp pentru a vă informa în legătură cu felul cum înțelege să se achite de sarcinile trasate tovarășă Leontina, venită în raza comunei noastre pentru... (sări cîteva rînduri de prisos) deoarece are niște preocupări de-a dreptul ciudate care-i știrbesc prestigiul și anume: îndeamnă pe tovarășele noastre femei să se ocupe de problemele modei, coase perdele de dantelă, face volovan etc., cu alte cuvinte, viră în aceeași oală niște mărunte treburi caznice (Leontina recunoscuse „z”-ul dactilografiei statului popular din Huta, un „Remington portable”), cu problemele impetuosului nostru marș spre... (și ticul verbal al lui Pavel Ic, socotitorul colectivei). Noi calificăm manifestările tovarășei în cauză ca...”

— Da, zise Leontina, înapoiindu-i primului secretar hîrtia. Totul e adevărat.

Darida era de-a dreptul uimit.

— Nu cred.

— Nu-ai aici un motiv să nu mă crezi, preciză Leontina.

— Uite, dacă vrei, îți mai pot înșira o mulțime de alte „manifestări” care nu se află în hîrtia aceea.

— Lasă formulările, ceru Darida. Alțeva mă interesează. Fondul chestiunii. Nu te-am chemat să ne ținem de glume.

— Dar nu glumesc de

Voi căuta să fiu cît mai l

Darida își aprinse o țig

— Dă-mi și mie una, c

Primul secretar îi întin:

lul. Fața femeii avea o p

— Nu vrei puțină apă?

— Te rog să mă trate

tina. Orice compătimire n

fondul chestiunii, cum îmi

grozavă. De n-ar fi trebuit

tul dumatăle, știu cu ce mi-

nizînd cu femeile din Hut

stie să gătească mai mul

în balta Dîhorului.

Darida o întrerupse.

— Am impresia, cum să

neata, tovarășă Leontina,

Ea rîse cu poftă încît

scurte întreruperi, tușind:

— Cîmpii, da... desigur

Gînj e paznic de noapte l

bisericii; n-a cunoscut la

cămășii deodată. Acum ar

— Ce vrei să spui cu?

Înspre asta merg eforturile

— Nu te pripli... Mitu G

leț cam slab de înger, ține

zeu: — a trăit toată viața

și a mîncat, cum zice el.

Acum nevastă-sa știe ce-i

trebuie să fie țesătura un

— Scrie un articol la

„Nivel de trai, comuna Hu

— Asta s-o facă gazet

Dar în treacăt fie zis, n-a

o asemenea discuție. Dar e

vredată dacă oamenii ac

livă, știu care să foloseasc

răsplată dreaptă a muncii

Pauză.

— Continuă, zise Darid

TREC

asta ca pe
l-adevăr
film, dar tre
Așa că d
sub impuls
departe sun
gă, apărea
tou. Trăgea
filme.

— Ce, ne
ținut nou
muncitorii,
i-au dat în
intri pe-aci
nată și-l ar
care e vec
urmărit de
la prima p
intens înfir
greva din
din umbră
varășii l-au

Mörturise
intensitatea
fi dorit ma
a spus c
muncitorul
tăl unei fa
e doctorită,
tă), poseso
le și al ur
cunde.

Fiecare c
sculărie e
canal lor d
1944. Com
de curent
motivelor a

O n... fe
unde... 12

T ÎN PREZENT GLORIOS

de partid. —
matrițe, că-i
ez ca dincolo.
când simțea,
chi reflex, că
brivița lui dra-
impăr pe pla-
tă echipa de

cu lămpi de carbid, iar locomotivele erau cerute de urgență de atât de multe nevoi de atunci. Lămpile se fabricau anevoie. 20 de bucăți pe lună de către doi oameni. Scinteie s-a frământat, s-a chinuit și a născocit în sfârșit matrița salvatoare. Un singur om făcea lunar cu ajutorul ei 300 lămpi de carbid. Prima inovație a închinat-o așadar luminii. De atunci au trecut 17 ani. Și azi... Ascultă-l cititorule mărturisindu-se din nou:

— Mă frământă și noaptea, în ultima vreme, o soluție pentru un dispozitiv la cazangerie, la cazanele cu „șicane“...

Când i-a spus cineva că spiritul inovator se împacă bine cu tinerețea, a rectificat: — Pardon! E o tinerețe a ideilor și aci nimeni nu e bătrîn. Din 1958 pînă-n 1960 a făcut 14 inovații. În cîntea aniversării partidului încă două. Ele măresc calitatea produsului, reduc timpul de lucru și efortul muncitorului. Numărul inovațiilor pe complex este în acest trimestru cu o sută mai mare decît în perioada corespunzătoare anului trecut. La cabinetul tehnic sînt uneori discuții aprinse. Omul își susține ferm creația, produs a săp-tămîni întregi de gîndire și e sensibil ca atare la fiecare observație a specialiștilor. Așa se nasc imbinările a-celea de piese nemaivăzute prin formă și scop care alcătuiesc ansamblul inovației. Ele se adaptează pe mașini și apar ca concretizarea în oțel a inteligenței muncitorului grivițean. Cu ajutorul lor el își eliberează și mai

artă cu con-
l O așteaptă
de manivelă
ale: — „Mata
asta dă răpă-
rășul de colo,
e partid, că-i
L-au aplaudat
ca ci retrăia
trecut. După
it și el pîndit
stăpînirii. To-
în gardă.

s-a aflat sub
trăiri. — L-aș
pregnant. Așa
itru Scinteie,
ivița Roșie, ta-
ctuali (o fată
i, alta studen-
oteci persona-
potolite și fe-

nuncitor de la
Scinteie e de-
a inovație: în
rdat era lipsit
sîntelece loco-
arație se intra

Cantina muncitorilor de la atelierele C.F.R. Grivița Roșie

mult brațul, dînd în schimb aripi gin-
dirii. Poate aceasta justifică existența
în fiecare atelier a dulapului cu cărți
și a frecvenței recomandări:

„Alcătuți-vă biblioteci personale!“

Un sfert de ceas lîngă un strung

Pe strungul lui Ilie Bujin și pe al-
tele e cite-o floare.

— Ce va să-nsemne?

— Muncă și voie bună — explică
Bujin. — La ora 11 e pauză pentru
gustare. Cinci minute înainte fac gim-
nastică de producție. Ea corijează e-
ventualele deformări pe care le-ar cau-
za șederea îndelungată într-o anumită
poziție. Atîta grijă pentru sănătatea și
bunăstarea muncitorilor n-a fost în
veac. Cei mai mulți dintre strungari
sînt tineri. Pe unii îi țineau mamele în
brațe, privind printre uluci, înăuntru
Griviței lui 16 Februarie. Ei au aflat
din auzite de ajustarea la jumătate a
salarului, de curbele de sacrificiu, de
lupta organizată a ceferiștilor ca și de
gloanțele cu care a fost întîmpinată.
Bujin, strungar și artist amator, recită
lîngă mașină din ultimul program de
brigadă. Unul din momente e intîl-
tulat: „Dosarul 1.032“. Dosarul — de
inovator — e înmînat cu felicitări au-
torului. Autorul e unul din muncitorii
participanți la greva din 1933. Pen-
tru o clipă îi vine în minte un alt
dosar pe care îi sta scris numele și-n
josul lui un adaos pentru care atunci,
adesea se plătea cu viața: „instiga-
tor“. Își amintește de tribunal, de boxă

și de momentul măreț cînd comuniștii
au devenit din acuzați, acuzații ai
nedreptelor orînduiei burghezo-moșie-
rești.

Ilie Bujin, strungarul artist, a trecut
cu cronica sa orală la prezentul bogat
și luminos.

— Pe 28 aprilie, colectivul ateliere-
lor Grivița Roșie a primit pentru a 7-a
oară consecutiv: „Drapelul roșu de în-
treprindere fruntașă pe ramură“. Ca-
zangii, lăcătușii, turnătorii, au făcut
ca trofeul să le rămînă ani în șir. La
vechile și glorioasele lor tradiții, cefe-
riștii au mai adăugat una nouă, cea
a drapelului.

Tradiție nouă este cultura Griviței
Roșii și ea cunoaște o creștere prodi-
gioasă. 470 de muncitori învață la în-
vățămîntul seral. În trei luni s-au în-
registrat 4.000 de cititori, cu 1.000 mai
mult ca anul trecut (iar cifra nu e
fixă). În săptămîna de la 1-7 mai res-
ponsabilul cultural al comitetului sin-
dicatului a distribuit 2.000 de bilete
la teatre, operă, concerte (iar cifra nu
e fixă).

Simbătă, 22 aprilie, teatrul „I. L.
Caragiale“ (Studio) a prezentat piesa
lui Priestley „Inspectorul de poliție“. S-
au mai prezentat, tot aci la fața lo-
cului, Rigoletto, Călărețul de aramă,
Simfonia IV-a a lui Beethoven. Săliile
au fost arhipline. Spectatorii: cazan-
gii, lăcătușii, strungari... Cronicarul a
tăcut și a apăsat la strung pe o ma-
netă. Piesa și-a început din nou hora
ne bună, zîrlind săgeți de lumină.

★

La club atenția e solicitată în două
părți: Se citesc versuri din ultima
creație a poetului muncitor Nicolae

Ghercu, membru al cenaclului literar.
E închinată, (ca și prima dealtel),
partidului.

Pentru cîtă simțire e în ea musai
să-i fiți o clipă părtași:

„...Cătușele le-ai prefăcut scinteii /
Să arzi cu ele mina de mișei / Ce
munca ne-o plăteau cu loviturii...“

„...Ai spulberat neghina și în loc /
Ai semănat frăție și noroc / ...Ne rîde
bucuria la răscruci / Uzine cresc, hi-
drocentrale noi / Iar holdele-s de bo-
găție roii / Pe drumuri de lumină ne
conduci...“

La una din mesele de șah cei doi
jucători sînt de două generații. Dîncolo
peste masă se zărește prin geam noul
peisaj al Griviței. Blocul cu 13 etaje
se înalță chiar peste drum.

La masa de șah partida a stagnat o
clipă. Jucătorul cel vîrstnic a rămas
cu piesa în aer și cu privirea dusă
undeva pe fereastră. L-au năpădit, se
vede gîndurile. Stătea cîndva într-o
căsuță. Astăzi se bucură de tot con-
fortul unei locuințe demne de om. Um-
bla mai mult în zdrănețe și în perma-
nență flămînd, pe vremea cînd truda
celor mulți se transforma în galbeni
lucitori, umplînd safeurile celor avari.
Astăzi are de toate. Se bucură din
plin. Munca sa și a tovarășilor săi se
transformă în bunuri destinate între-
gului popor și bineînțeles și lui. Turna
împreună cu alți tovarăși nisip în cu-
zineți și avariau mașinile sabotînd, la
indicațiile partidului, mașina de război
hitleristă. Iată-i acum. Sînt primii pe
ramură...

Cei tineri din jur îl imbie...
„Mută nene Alexe, că intri în criză
de timp!“

V. TOSO

și la, de om o constituie și sanatoriul de noapte
posibilitatea să-și întărească capacitatea de muncă

I 3
i instructoarea. Ascultă-mă.

m, ceru ea.
și-i dădu foc de la țigara
ră. Întrebă:

egală, refuză brutal Leon-
Dar înainte de a intra în
seauri, să-ți spun o chestie
această oră aici, în cabin-
et vremea? Ai să rizi: orga-
rat concurs pe tema: cine
mîncare din peștele prins

Sau eu nu pricep, sau dum-
lmpii... nu te supăra.
fumul de țigară. Vorbi cu

oarecare explicații... Todor
a fost sărac ca șoarecele
plăcerea de a avea două
odlea", radio și...
ă aște Darida. Foarte bine.

terentul agricol — un omu-
o adevărată plesă de mu-
y" pe care i-a purtat timp
leri m-a întrebat un lucru,
se mai poartă vestă ori ba.

nela... dar stai să vezi, Guc-
na-a poreclit nici mai mult,
o fi înțelegînd cu asta, nu
a și găinile într-o încăpere
m — „turtă friptă în vin!“
p" și are păreri despre cum

și, o imbie Darida. Tema:

ă Leonțina cu aprindere.
fel să fie și ei de față la
u să-ți spun. Te-ai întrebat
ata, țărani intrați în colec-
trebuie bunurile primite ca

4 COMUNIȘTII

— Ne-am obișnuit să-l îndemnăm pe oameni să însămînțeze
în pătrat, să lucreze cu mașina, să învețe agrotehnică. Foarte
bine. Îi deprindem să scoată recolte nemaivăzute, să crească
vite de rasă, să-și ridice case luminoase și mari. De asemenea,
foarte bine. Dar... Același „dar“, ultim, tovarășe Darida, să-l învâ-
țăm cum să-și întrebuițeze în modul cel mai potrivit bucatele,
banii, nu știu dacă mă înțelegi!

— Te înțeleg foarte bine.

— Uite, femela Gînjului — nemăpomenit! — fierbe găina și
aruncă apa în care a fierit-o. Șeful poștel — om, orice ai spune,
ridicat, — acum descoperă peria și pasta de dinți. Pavel Ic,
cel care a întocmit hîrtia asta, îl convinge cu cureaua pe Leon,
pe băiatul său — 19 ani vîrstă — că cravata e o prejudecată
burgheză.

— Interesant!

5 COMUNIȘTII

— Cum s-ar spune, ca să mă exprim mai științific, aici acțio-
nează o anumită lege dialectică. Ritmul sporului economic a
luc-o înaintea ritmului însușirii civilizației. Cine să rezolve acest
decalaj, dacă nu comuniștii. Partidul, cel care se ocupă de re-
colte, care contruiește fabrici, case și conștiințe.

— Interesant, Vrăbiuță.

— Te-aș întreba ceva.

— Întrebă.

— Ce ar fi dacă mi-ar trăsni prin cap că pe lîngă conferin-
țele despre lerburile perene, situația internațională, ori purceii
mangalița, să propun pentru căminul cultural niște lecții despre
cum trebuie să ne hrănim cu ceea ce agonosim prin ziua-muncă,
în ce mod trebuie să ne îmbrăcăm în socialism, în ce fel se cuvine
să locuim, cum să ne purtăm în colectivitate, că iată, socialismul
ne-a scos din birlogurile individualismului în lume. Să le zicem
așa: Stimat tovarășe, fost proletar agricol, să-ți între bine în
cap că a avea șapte cămăși — una și una! — nu-i de fel o
chestie boierească — iar tu, baba Simina, poartă în bună pace
combinezon de nailon, că n-o pica pisoalul în coadă! Ce-ai zice
de un asemenea învățămînt seral?

— L-aș sprîjini...

Pendula din perete bătă orele două din noapte. Ploaia de afară
stătuse. Darida deschise fereastra. În odale năvăli un aer răco-
ros și liniștea nopților de iulie...

— Și cum e cu concursul acela de pescărie? vru să știe
Darida.

— Simplu. A face dintr-un crap de baltă numai trei feluri —
saramură, ciorbă și pește prăjit — înseamnă foarte puțin, ori
aproape nimic.

— Adică, ce să mai faci?

— De pildă, crap cu sos remolad.

— Cum?

— Cu sos re-mo-lad, răspunse femeia silabisind și rise de
neștiința lui Darida.

— Și ce gust are așa ceva? întrebă primul secretar.

— Unul grozav. Te chem într-o zi să vezi. Cînd am să știu mai
liberă, promise Leontina. Însă mîine la Huta începe treierul
secarei. Ce fac?

— Păi, du-te înapoi.

— Și?

— Ocupă-te de toate: și de treierul, și de problemele O.N.U.
și de autoimpunere și de peștele cu sos remolad. De fapt, naiba
știe: comuniștii răspund de toate pe lumea asta. Noapte bună.

— Noapte bună.

A doua zi era marți, iar „tăticușu“ o duse pe Leontina Cristea
din nou la Huta. „Vrăbiuței“ îi era dor de Mitu Grigore, de femela
Gînjului, de șoseaua cu plopi italieni.

CE LUCRĂRI! DE FĂCUT... *avem*

IN VIE.

Întreținerea solului prin prașile se face la adâncime de 5-8 cm. Lucrarea se execută mecanizat, fie cu ajutorul prașitoarei trasă de cai, fie cu sapa. Pe lângă combaterea buruienilor, care după ultimele ploii cresc în număr mare, prașitul contribuie și la aerisirea solului din plantațiile viticole.

Lucrările superficiale ale solului - prașile - se repetă de câte ori este nevoie. Cercetările au dovedit că în cursul perioadei de vegetație, (primăvara și vara) în gospodăriile situate în regiunile de stepă cum este podgoria Murfatlar, sînt necesare cel puțin șapte prașile; în podgoriile Odobești și Drăgășani 5-6 prașile, iar în podgoriile Valea Călugărească și în podgoria Tîrnavelor sînt necesare cinci prașile.

Plivitul lăstarilor sterili se efectuează după apariția inflorescențelor, cînd pot fi lesne deosebiți lăstarii fără rod. În această perioadă, lăstarii sînt ierbacei și se pot rupe ușor cu mîna de la locul de inserție. Pe coardele de rod și călărași vor fi suprimați toți lăstarii de prisos, în cazul soiurilor ce au un procent scăzut de lăstari sterili. În cazul soiurilor ce au un procent ridicat de lăstari sterili, se recomandă a se plivi jumătate din numărul acestora, înlăturîndu-se cu precădere aceia care prin poziția lor stingheresc situația lăstarilor cu rod. Ca regulă generală, în toate cazurile, se plivesc lăstarii gemeni. Spre baza butucului și pe cepi, se lasă numai lăstari crescuți normal și în număr suficient pentru asigurarea viitoarelor verigi de rod.

Ciupitul lăstarilor se va face numai înainte de înflorit, rupîndu-se cu unghia vârful de creștere (coronița). Aceasta lucrare în verde, efectuată înainte de înflorit, determină micșorarea procentului de flori avortate.

Aplicarea rațională a plivitelui și ciupitelui la vița de vie constituie una din verigile importante ale lanțului de măsuri agrotehnice care contribuie la obținerea recoltelor sporite și de calitate.

Legatul lăstarilor se face

imediat ce aceștia ajung la sîrma a doua a spalierului sau de araci, spre a nu fi ruși de vînt. Lăstarii se vor lega cît mai respirați, pentru a se crea condiții de lumină, aer și căldură cît mai favorabile pentru creștere și fructificare.

Combaterea manei este acțiunea cheie în cultura viței de vie. De aceea trebuie să i se dea cea mai mare atenție și îndată ce stațiunile de avertizare recomandă executarea stropitului, să se înceapă imediat, astfel ca în maximum trei zile întreaga suprafață să fie stropită. Cum timpul este în curs de încălzire și cu precipitații destul de abundente, se prevede un atac de mană, așa că o stropire preventivă cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,5 la sută este foarte recomandabilă. Pentru suprafețe mai mari de vii care intră în raza unor stațiuni de avertizare, să se aștepte comunicatele acestora.

LIVADĂ

În cursul lunii mai trebuie executate în livada de pomi următoarele lucrări:

Întreținerea curată a solului se face cu poldiscul, cultivatorul, grapa cu discuri sau sapa, în funcție de mărimea livezii și sistemul de cultură. Solul se lucrează la adîncimea de 5-8 cm., cu care ocazie se distrug buruienile, se sparge crusta și astfel se micșorează pierderile de apă prin evaporare și se aerisește solul.

Îndepărtarea tuturor ramurilor ce s-au uscat sau sînt pe cale de uscare, în special la cași și piersici. Rînille se netezesc cu cosorul și se ung cu mastic, sau cu vopsea obișnuită. Aceeași operație trebuie executată și la vișin, care a suferit de monilioză (putregaiul fructelor), cu deosebirea că în afară de alte tratamente, îndată ce se îndepărtează ramurile bolnave se stropesc pomii cu zeamă bordeleză în concentrație de 1-1,5 la sută.

Îndepărtarea draconiilor precum și a sălbaticului ce apare de obicei la baza trunchiului. Pentru ca operația să se execute în condiții bune, se recomandă să se dezvelească puțin cu sapa și apoi să se taie chiar de la bază.

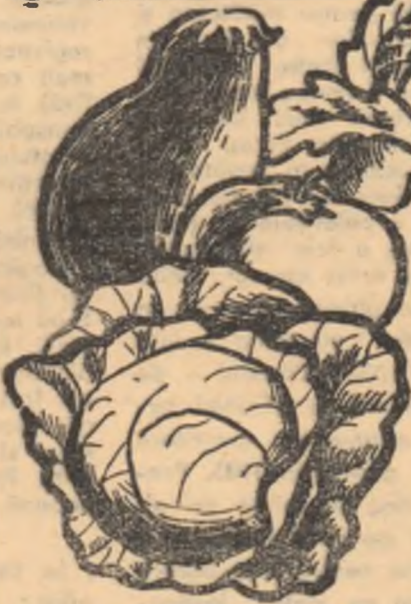
Așezarea proptelelor se execută la pomi a căror productivitate nu a fost normală prin tăieri și care acum sînt supraîncărcați, precum și la pomi la care rodul s-a depla-

sat spre vîrf, cum este cazul la cași și piersici.

Rîrirea fructelor la pomii supraîncărcați se face prin îndepărtarea unui număr de fructe în funcție de starea biologică a pomului, lăsînd pe pom cele mai bine plasate, mai sănătoase și mai dezvoltate.

Ploile din ultima vreme au creat și condiții favorabile pentru dezvoltarea unor boli criptogamice, foarte păgubitoare pentru pomi. De aceea, trebuie luate măsuri de prevenire și unde este cazul chiar de combatere a acestora. Cele mai frecvente boli sînt: Ciuruirea frunzelor la simbuoașe, în special la cași și piersici, provoacă pe de o parte căderea în masă a frunzelor, iar pe de altă parte atacă și fructele, depreciînd mult calitatea acestora. Se tratează prin stropirea cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,75 la sută. Rapănul merilor și perilor se tratează tot cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,75 la sută, iar la meri și cu merfazin în concentrație de 0,08 la sută. Unde se semnalează atac de purici de frunze, pomii se stropesc cu Ecatox 20, în concentrație de 0,2 la sută, iar contra păianjenilor cu sulf muiabil în concentrație de 0,4 la sută.

ȘI GRĂDINĂ

În cursul lunii mai în sectorul legumicol este o perioadă de muncă intensă, deoarece se fac lucrările cele mai variate și mai migăloase la toate culturile de legume. În cîmp lucrările cele mai urgente sînt semănatul culturilor din ultima epocă de însămînțare, cum sînt fasolea, bamele, castraveții, pepenii verzi și galbeni, dovleceii, precum și plantatul răsadurilor de roșii de vară, vinete și ardei.

De regulă, starea culturilor, fie în cîmp, vie, livadă sau legumicultură, este rezultatul unei îndelungi și răbdătoare activități educative multilaterale. Vrednic de aflat este modul cum se ocupă de treaba asta căminul cultural. În această perioadă lucrările agricole de cea mai mare însemnătate sînt cele de îngrijire a culturilor, care cer pe deoparte un volum mare de lucrări, iar pe de altă parte, executarea lor fără întîrziere. Aceasta pune în fața activității culturale operativitate și varietate de forme. Lăudabilă este creșterea, să zicem cu 100 la sută a numărului de cititori pe luna aprilie, într-o comună. Dar mult mai meritorie ar fi, activitatea bibliotecii și cercurilor de citit, dacă cel puțin jumătate din oameni ar fi citit cărți și broșuri care să-i ajute la executarea în condiții optime a lucrărilor la zi. De aici se desprinde așadar, necesitatea de orientare înspre popularizarea și difuzarea broșurilor agricole legate de întreținerea culturilor organizînd manifestări de masă, expoziții și lecturi în grup.

O conferință, oricît ar fi de documentată, nu-și va atinge pe deplin scopul, dacă colectivul de conferențieri a scăpat din vedere tocmai esențialul și anume timpul în care se ține conferința. Întreținerea culturilor cuprinde o seamă de lucrări. Agrotehnica se face în mod diferențiat la fiecare cultură. Însemnătatea executării la timp și la un nivel agrotehnic corespunzător fiecărei lucrări,

este tema care cere din partea colectivului de conferențieri, atenția cuvenită.

Una din formațiile care se bucură de mare prestigiu tocmai pentru că e cea mai strîns legată de viață și muncă, este brigada de agitație. Și dintre toate lucrările agricole, întreținerea culturilor oferă cel mai bogat material faptic. Aici, mai bine decît oriunde, se poate vedea cine lucrează bine, cu sîrg și după știință și cine nu, adică tocmai ceea ce vrea brigada: popularizarea frunțășilor și satirizarea practicilor înapoiate. Fie el oricine, brigada îi vorbește pe șleau și tocmai asta o face stimată și respectată, cu condiția să fie operativă, incluzîndu-și în program aspecte din lucrările agricole la zi.

Directivele celui de-al treilea Congres al P.M.R., prevăd ca în 1965 producția de fructe să ajungă în condițiile climatice normale la 1.700.000 tone fructe, 1.400.000 tone struguri și la 3.300.000 tone legume. Realizarea acestor obiective se face atît prin mărirea suprafețelor cultivate, dar mai ales prin ridicarea nivelului agrotehnic al lucrărilor la fiecare cultură și în fiecare comună, și în această privință căminele culturale, prin variatele lor forme de activitate pot avea o contribuție însemnată. Ori, buna întreținere a livezilor, viilor și culturilor legumicole, este una din cele mai însemnate condiții pentru sporirea producției, condiție de care unitățile culturale trebuie să țină seama.

În livada gospodăriei colective „N. Bălcescu” din comuna Adu-nași-Copăceeni, regiunea București. Colectivii controlează cu atenție pomii pentru preîntîmpinarea unei boli

Plantatul răsadului de roșii de vară se face pe terenul pregătit dinainte la distanța de 80-85 cm. între rînduri și la 40 cm. pe rînd, punîndu-se la fiecare cuib 0,5-1 kg. mranită. Aracii se pun înainte de plantat, pentru a se putea alinia în rînduri drepte, ceea ce va permite mai tirziu mecanizarea lucrărilor de întreținere. Imediat după plantare, răsadurile se udă cu cîte 0,5 litri apă la fiecare cuib, pentru a se asigura prinderea.

Răsadurile de vinete se plantează la distanța de 60 cm. între rînduri și la 40 cm. pe rînd, iar cele de ardei la 60-65 cm. între rînduri și la 20 cm. pe rînd, punîndu-se mranită la cuib la plantare, după care se udă. Terenul se pregătește făcîndu-se biloane (brazde) lungi, iar răsadurile se plantează la jumătatea bilonului. Udatul se face pe fiecare bilon în parte.

La o săptămîină după plantare se face verificarea culturilor pentru a se înlocui golurile ivite cu răsad păstrat de rezervă.

Tot în cursul lunii mai, în prima și a doua decadă se plantează în cîmp varza de vară la distanța de 60 cm. între rînduri și la 50 cm., pe rînd. În a treia decadă a lunii mai se începe copilitul la roșii.

În a doua jumătate a lunii mai se plantează în cîmp răsadurile de ceapă de apă și praz, pe brazde pregătite din timp, la distanța de 20 x 20 cm. Brazdele se irigă apoi prin inundare. Din această

La Combinatul Agroalimentar din comuna 30 Decembrie, regiunea București, se lucrează la prașitul culturilor de roșii

Cu aproape nouă luni de zile în urmă, în Laos a fost alungat de la conducerea țării guvernul pro-american al marionetei Tao Somsanit. Răsturnarea acestui guvern s-a făcut printr-o lovitură de stat dată de batalionul II de parașutiști, în frunte cu căpitanul Kong Le.

În urma acestui eveniment, la conducerea Laosului a venit un alt guvern, în frunte cu prințul Suvanna Fumma, cunoscut ca un om politic cu largi vederi democratice. Venirea la cîrmă a acestui guvern dădea speranța că situația din Laos va intra, în fine, pe făgașul normal. Noul guvern a proclamat o politică de strictă neutralitate. El a arătat că Laosul nu va participa la nici o organizație militară, că va milita pentru pace și va duce o politică de bună înțelegere cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.

Acestea n-au fost însă pe placul monopolisților din S.U.A. Ei nu s-au putut împăca cu gîndul să le scape din mînă o pradă prețioasă cum este Laosul. De aceea, monopolisții americani au recurs la tot felul de provocări care au dus în cele din urmă la dezlănțuirea războiului civil. Rebelii laotieni conduși de marionetele americanilor Fumi Nosavan și Boun Oum au atacat trupele guvernului

Comentariul săptămîinii

legal și forțele patriotice Patet Lao, care s-au ridicat în apărarea cuceririlor democratice ale poporului. Rolul murdar al cercurilor agresive din S.U.A. în dezlănțuirea războiului civil din Laos este astăzi îndeobște cunoscut. Actuala situație din Laos, arăta recent postul de radio „Vocea Laosului” este „consecința intervenției pe scară largă și agresivității înfăptuite de imperialiștii americani”. Fără instigarea și sprijinul Statelor Unite — arată postul de radio citat — „grupul Fumi Nosavan — Boun Oum nu ar fi fost în stare să dezlănțue războiul civil”.

Datorită străduințelor susținute depuse de către Uniunea Sovietică, și alte state iubitoare de pace, pentru reglementarea rezonabilă a problemei laotiene, în ultima vreme s-a ajuns la o înțelegere în această direcție. Mai multe țări au căzut de acord să fie convocată la Geneva, la 12 mai a.c., o consfătuire internațională la care să participe 14 state direct interesate în rezolvarea problemei laotiene.

În cercurile rebelilor laotieni și a sprijinitorilor lor — monopolisții americani — se manifestă însă o vădită iritare față de convocarea acestei conferințe de aceea, ele depun eforturi susținute pentru a torpila apropiata conferință de la Geneva.

După cum arăta recent, Keola, prim-ministru ad-interim al guvernului legal al Laosului: grupul de la Savannaket (grupul rebelilor, N.R.) „deși a acceptat încetarea focului și a numit reprezentanți pentru a duce tratative referitoare la încetarea focului, el își trimite trupele în zonele controlate de trupele aliate (trupele guvernului legal și forțele patriotice Patet Lao, N.R.), provoacă ciocniri armate, recrutează soldați, sporește numărul consilierilor americani și cantitățile de armament american aduse în Laos”. Rebelii refuză, de asemenea, să numească o delegație pentru formarea unui guvern de coaliție și de numire a delegației Laosului la conferința internațională de la Geneva. Mai mult, rebelii l-au silit pe rege să adopte hotărîrea ca la 11 mai să fie convocată așa-zisa Adunare Națională pentru crearea unui așa-numit guvern de coaliție care să nu fie altceva decît o marionetă în slujba imperialiștilor americani.

Toate acestea arată că rebelii, sub presiunea Statelor Unite, fac tot ce le stau în putință să îndrepte lucrurile spre torpilarea apropiatei conferințe de la Geneva, menită să ducă la reglementarea pașnică a problemei laotiene. Forțele patriotice din Laos, care se bucură de sprijinul tuturor popoarelor dornice de pace și de libertate, sînt însă destul de puternice să împiedice aceste manevre ale dușmanilor restabilirii păcii în Laos. Poporul laotian luptă pentru o cauză dreaptă și această cauză va triumfa. Încercările rebelilor și ale sprijinitorilor lor de a îndrepta evenimentele în direcția dorită de ei sînt sortite eșecului.

FAȚA-N

FAȚA

Eliberați de exploatarea omului de către om, slăbini pe propria lor soartă, oamenii muncii din țările socialiste își amintesc doar, ca de un vis urît, de șomaj, criză și alte boli inerente capitalismului. Viața le este tot mai trimoasă, mai îmbelsugată. În Uniunea Sovietică, de pildă, veniturile reale ale muncitorilor și țăranilor sovietici au fost în 1960 de patru ori mai mari ca în 1913. În fotografie: minerul Timoftei Tovstogan de la mina „Novodrujevskaja” din Donbas, luînd masa împreună cu soția și copiii săi în grădina îngrijită de el

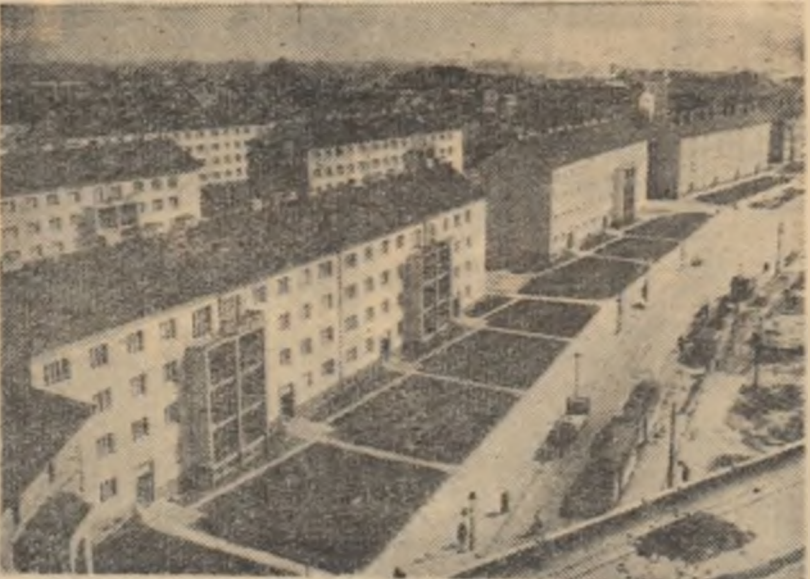
Cu totul alta este situația în lumea capitalului. În S.U.A., țara capitalistă cea mai dezvoltată, veniturile reale ale celor ce muncesc se micșorează an de an, în timp ce profiturile monopolurilor cresc vertiginos. După însăși datele oficiale, indicele costului vieții s-a ridicat în ultimii ani cu peste 25 la sută, iar numărul șomerilor depășește 5.500.000. Tot mai mulți sînt oamenii muncii din S.U.A. care asemenea șomerilor din Memphis (statul Tennessee-S.U.A.) pe care li vedeți în fotografia de mai sus, sînt nevoiți să stea la coadă pentru a obține niscaiva „ajutoare”

În țările socialiste, statul investește fonduri însemnate pentru construcția de locuințe destinate celor ce muncesc. Dispar treptat casele sărăcăcioase, moștenire a trecutului. În fotografie: noi blocuri de locuințe din Jaworzno (R.P. Polonă)

Recent, deputatul laburist englez, South (circumscripția electorală Newcastle) a declarat în Camera comunelor că în „circumscripția lui mii de oameni trăiesc în condiții groaznice”. În fotografie: poliția londoneză brutalizează pe chiriașii care se opun să fie evacuați din cauză că nu pot plăti chiriile ridicate prețurile de proprietari.

Cîteva din noile blocuri de locuințe din Magdeburg (R.D. Germană)

La marginea Parisului a răsărit un nou oraș al cocioabelor. Iată ce oieră „raiul” capitalist celor ce muncesc.

Copiii din țările socialiste se bucură din plin de grija partidului și guvernului. Copilăria lor e fericită. În fotografie: copii din R. D. Vietnam, luînd masa la cîminul în care-și petrec timpul cînd părinții lor sînt plecați la muncă

Pe Broadway (New York), în umbra reclamelor care te îndeamnă să dai copiilor ciocolată, pot fi văzute adesea scene ca aceasta: părinți șomeri cu copiii slabi, zdrențuiți, triști... Pînă la ciocolată, cît de dulce ar fi măcar o bucată de piine...

GRIJĂ NETĂRMURITĂ FATĂ DE

CONSTRUIM

Codrii vechi de brad și de stejar
In sate și-n orașe se strămută...
Partid al meu, drapelul tău de jar
Din fiecare tală, din fiecare cută

Ne cheamă, ridicat peste etaje
Spre piscurile-atîtor frumuseți
Să înălțăm pe riuri noi baraje
Și să tăiem largi vaduri noii vieți.

Vom sulița-n văzduh cu noi furnale
In vechea Hunedoară și Galați —
Cu limpezimea viziunii tale
Sînt ochii minții noastre înzestrați.

Uzine noi și fabrici tot mai dese
Prind rădăcini de-oțel și de beton.
Poporul harnic, patrie-ți va țese
O ie străvezie de relon.

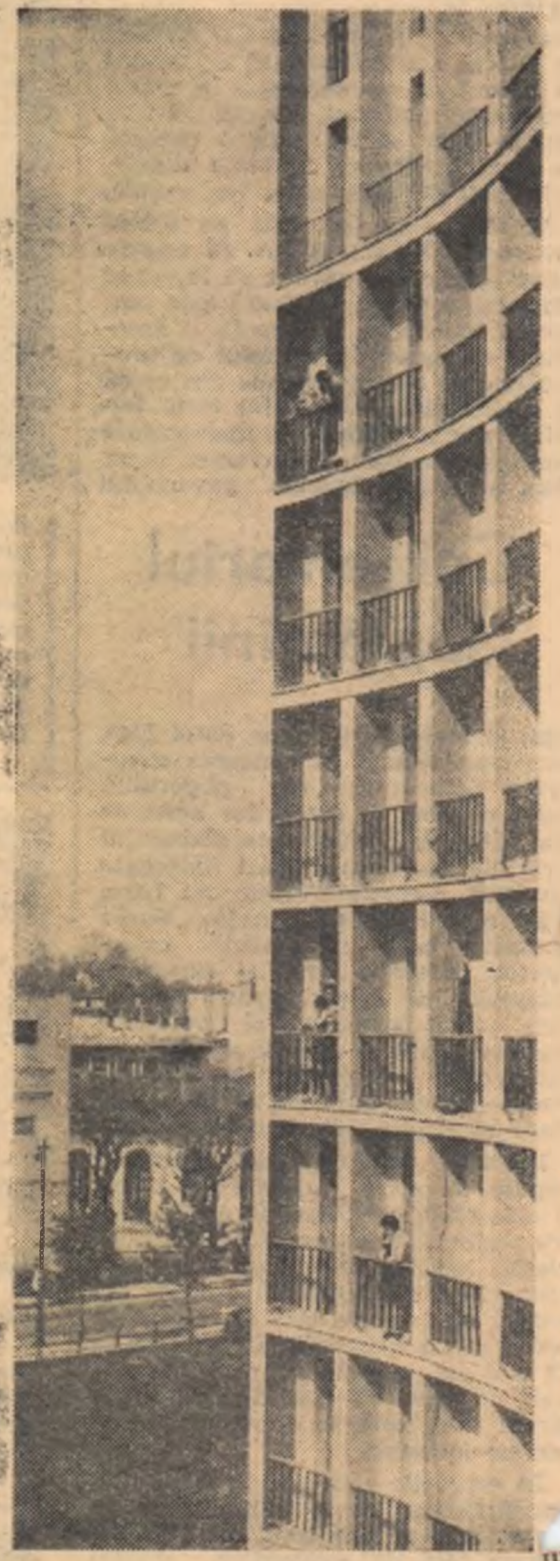
Dar oricît mintea-ncearcă să trudească
Condeii să-l îndemne cum să scrie
Tot n-ar putea în stihuri să zidească
Cît a zidit zidarul c-o mistrie.

Cînd ochii mei prin timpii tineri suie
Mai viu și mai puternic se deschid
Și-orice oraș îmi pare o statuie
Sculptată-n zarea țării de partid.

FLORIAN SAIOC

București. Unul din frumoasele blocuri date de curînd în folosință oamenilor muncii

„Aici voi avea noua locuință” — spune tovarășilor săi montatorul Gh. Pănescu de la depoul C.F.R. București

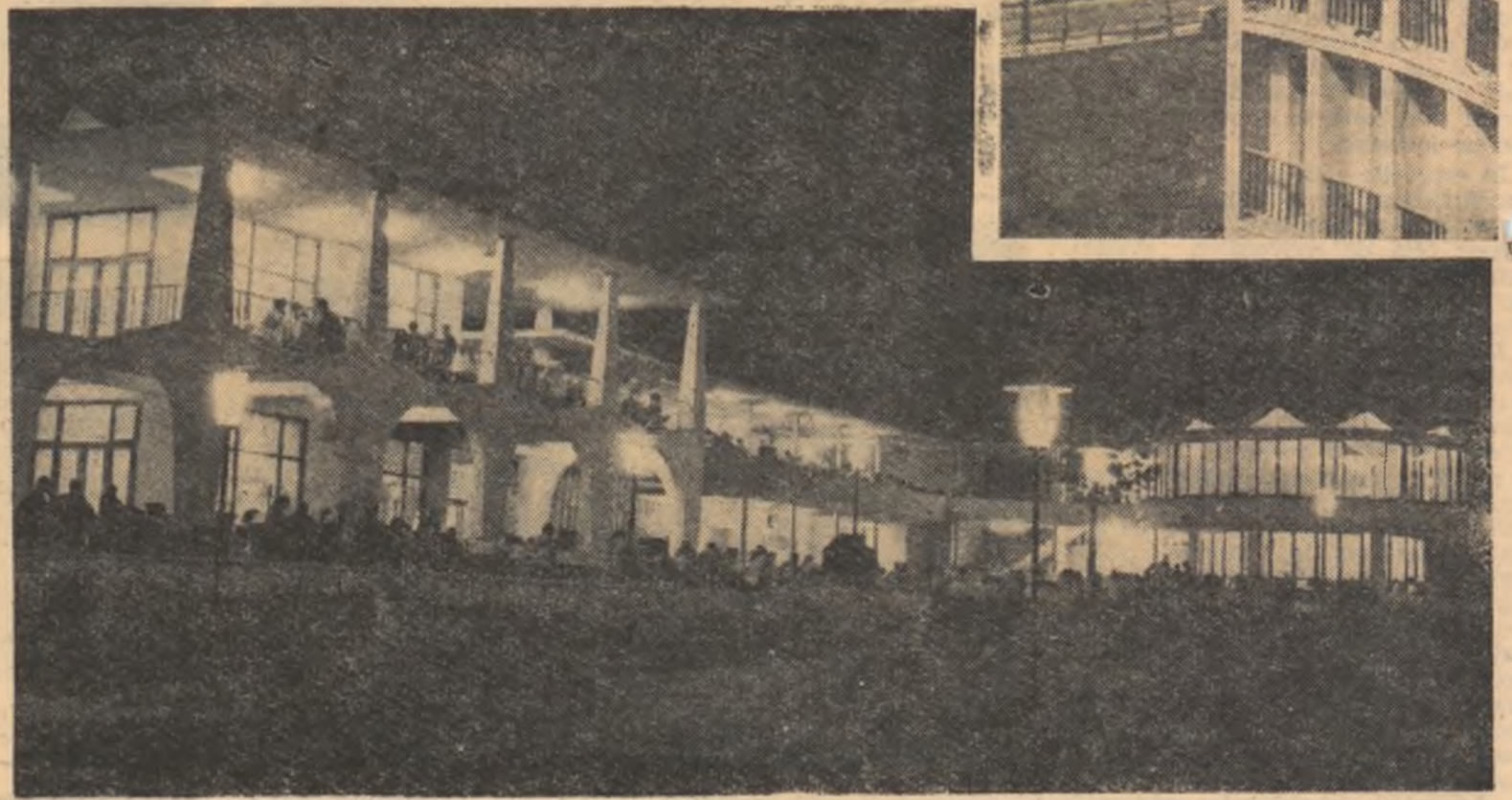
În întreaga țară construcțiile cunosc un puternic avînt. Au apărut noi orașe și centre industriale, cartiere și blocuri noi care înfrumusețază arhitectonic înfățișarea orașelor. Între anii 1956-1960 s-au construit din fondurile statului aproape 100.000 de apartamente. Între anii 1960-1965 se vor da în folosință 300.000 de apartamente, adică de peste trei ori mai mult decît în perioada 1954-1959.

S
P
R
E

Î
N
Ă
L
Ț
I
M
I

Seara, în incintătoarea stațiune de pe litoral, Mangalia

Bătrînul port dunărean și-a schimbat înfățișarea. Iată imaginea noului centru al orașului Galați

